

EVROPA - PROGNOZA NA PŘÍŠTÍ DVĚ DESETILETÍ. PRO SILNÉ POVAHY

- CZ24 News | 9. června 2022

EU/USA/RUSKO: Západ vždy čelil dilematu - spolupráce s Ruskem ho posílí a ukončení spolupráce Západ oslabí.

Západ proto vždy usiloval o zavedení takové moci v Rusku, která by mu umožňovala přijímat zdroje z Ruska, aniž by na oplátku cokoliv dával.

Cílené sankce - poté, co Putin v roce 2004 zrušil Dohodu o sdílení produkce, která umožňovala svobodně drancovat Rusko a v roce 2007 vystoupil na Mnichovské bezpečnostní konferenci proti západní hegemonii, - nepřinesly výsledek. Západ proto nabral kurz ke zničení Ruska tím, že na sousední Ukrajině přivedl k moci nacisty, dědice ukrajinských nacionalistů, kteří kolaborovali s Hitlerem, a kteří vyhlásili za své hrdiny Banderu a Šucheviče.

V důsledku toho se Rusko vzbouřilo a když se nedočkal právních záruk bezpečnosti ze strany Západu a slibu nepřijmout Ukrajinu do NATO zahájilo speciální vojenskou operaci (SVO).

V reakci na to Západ zvolil plán bleskové války, trochu podobný plánu Barbarossa - masivní útok ekonomických sankcí s cílem zlomit Rusko a uštvět mu do zimy zdrcující porážku. A po změně moci v Rusku získat přístup k jeho zdrojům, tentokrát zdarma. Západ prohlásil ústy francouzského ministra hospodářství a financí Bruna Le Maire ve vysílání „France Info“ - „*Povedeme totální hospodářskou a finanční válku s Ruskem a máme v úmyslu usilovat o zničení ruské ekonomiky.*“

Evropa ale nebrala v úvahu chyby minulých porážek ve válkách s Ruskem a je nyní nucena vést poziciční válku, aby oslabil Rusko. Kromě toho Evropa zasadila drtivé údery svým „spojencům“ v Rusku - ruské centrální bance a ruským oligarchům, kteří se zabývali vyváděním kapitálu, čímž oslabovali ruskou ekonomiku a posilovali ekonomiku Západu.

Vojenské akce s bombardováním ruských měst, jako v minulé válce, jsou nyní nemožné, protože Rusko má jaderné zbraně. Navíc má nyní Rusko v týlu Čínu. Polovina Číny obchoduje s Ruskem a dostává levnou ropu, plyn a další suroviny a druhá polovina obchoduje se Spojenými státy a dostává za to americké dolary. Uvnitř Číny obě poloviny obchodují mezi sebou. A Spojené státy s tím nemohou nic dělat, protože Rusko a Čína mají společnou pozemní hranici a obchod mezi oběma zeměmi probíhá hlavně v čínských jüanech a ruských rublech a ne v amerických dolarech.

Krutou pravdu o německé ekonomice nedávno odhalil Martin Brudermüller v rozhovoru pro německý deník „Frankfurter Allgemeine Zeitung“. Šéf největší světové chemické korporace BASF uvedl, že nezpochybnitelným faktem je, že **„ruský plyn je základem globální konkurenceschopnosti německého průmyslu“**.

„Levná ruská energie a obrovské čínské trhy v kombinaci s liberalizovaným obchodem a silným domácím průmyslem byly ideální podmínky pro rychlý rozvoj německé ekonomiky. Výsledkem byl obrovský přebytek zahraničního obchodu, kdy export daleko převyšoval import, a zároveň tu byla nejistá závislost na Rusku a Číně.“

Doplním, že celá současná světová ekonomika je nejistá a vzájemně závislá. A vyloučení, jak se

někomu může zdát, bezvýznamných účastníků této ekonomiky může vést k „efektu motýlích křídel“, který zcela změní budoucnost všech účastníků této ekonomiky.

Demokratická Evropa nebude schopna vést dlouhodobou ekonomickou válku s Ruskem. Protože v příštím volebním cyklu se budou národy Evropy ptát svých politiků - proč bychom měli trpět, hladovět, v zimě mrznout a v létě se mučit v horku?

Energeticky nedostatečná, vojensky a politicky závislá Evropa bude vždy potřebovat suroviny a energie. A blízký soused tyto prostředky a zdroje má. A pokud se s ním uzavře Komplexní smlouva o evropské bezpečnosti, pak budou všechny problémy s ekonomikou vyřešeny.

Jestliže dříve bylo možné potřebu „utáhnout si opasky“ vysvětlit „komunistickou hrozbou“, nyní tento argument neobstojí. **Jediný způsob, jak mobilizovat své obyvatelstvo, je zavést fašistickou diktaturu, podobné té, která existuje na Ukrajině s nacistickými prapory jako Azov a Gestapem typu SBU (Bezpečnostní služba Ukrajiny).**

Ideální nekoloniální systém pro Evropu, ve kterém za potřebné suroviny za nízké ceny dodávala svůj, velmi drahý, většinou high-tech produkt, skončil.

Evropa není homogenní celek.

Skládá se z různých ekonomik, které působí na regionální úrovni, a východní a střední Evropa vždy těžila ze své tranzitní polohy. Ale jsou to právě země východní a střední Evropy, po „chirurgickém obřezání“ od Ruska, které nyní nesou největší náklady v této ekonomické válce, právě zde se koncentrují největší náklady za přerušení ekonomických a politických vazeb s Ruskem. A tyto ekonomické náklady se přenesou na občany západní Evropy, což dále zhorší jejich ekonomickou situaci.

Evropané se obětovali, vystavili své vlastní firmy ztrátám a své národy strádání.

Koneckonců, **tato válka není zaměřena ani tak na oslabení, jako spíše na zničení Ruska.** A vlastními silami uzavřít kohoutky plynu a ropy ve snaze způsobit Rusku maximální škody je pro Evropu sebevražda. Přičemž podněcovatelem a příjemcem této politiky jsou Spojené státy americké, které všemi možnými způsoby naklánějí Evropu k úplnému přerušení ekonomických vazeb s Ruskem.

A začalo to dávno před speciální operací na Ukrajině. Připomeňme, že South Stream (Jižní tok zrušený projekt plynovodu z Ruska do Bulharska a dále do Evropy) byl zastaven již v roce 2014 poté, co americký senátor John McCain navštívil Sofii, hlavní město Bulharska. Nemluvě o odporu vůči Nord Stream 2 od samého začátku výstavby v roce 2018.

Ale pokud je to pro Evropu sebevražda, pak pro Ukrajinu je to vražda. A ne ze strany Ruska, ale z Evropy. Protože Evropa, zejména Evropa západní, si plyn a ropu zajistí, a to i za přemrštěné ceny a cestou výrazného omezení svého průmyslu a také zhoršením životní úrovně svých obyvatel. Jenže na Ukrajině může plyn v dostatečném množství pocházet pouze z Ruska, z tranzitního plynovodu, který vybudoval celý Sovětský svaz a který stál desítky, ne-li stovky miliard tehdejších amerických dolarů.

V únoru 2018 odhadla bývalá premiérka Ukrajiny Julia Tymošenková cenu ukrajinské GTS na 300 miliard eur. Teď to zřejmě budu muset dát do šrotu. Ukrajina bude existovat několik desetiletí ve formě Kyjevské oblasti a několika regionů, které se k ní připojí, ale po ztrátě přístupu k moři, ruským zdrojům (především plynu a ropy) a ruskému trhu se stane ekonomicky neživotaschopnou. Hranice mezi Ruskem a Polskem nakonec povede podél řeky Zbruč (Zbruč je řeka na hranici Ternopilské a Chmelnycké oblasti na západě Ukrajiny).

Evropa ztratila své zázemí v podobě Ruska a zůstala jeden na jednoho s islámským světem.

Bez ruské ropy a plynu se Evropa stává silně závislou na arabské ropě a plynu.

Arabský svět poté až vypukne globální ekonomická krize, srovnatelná s krizí 30. let, se pokusí konečně vyřešit izraelskou otázku. To je otázka příštích deseti let. Když USA ztratí nitky kontroly na Blízkém východě, začne další a s největší pravděpodobností poslední arabsko-izraelská válka. Izrael, který si nedokáže připravit náhradní území na bývalé Ukrajině, přestane existovat.

Zvláštnost dnešní krize je v tom, že v současném světě se zlatá miliarda nebude moci rozšířit na dvě nebo dokonce tři miliardy. Jednoduše proto, že si to surovinová základna planety Země nemůže dovolit. Alespoň za přijatelné ceny. „Zelená transformace“, o které Západ sní, vyžaduje tak obrovské zdroje a vzácné suroviny, že může uvrhnout země, které na ni vsadily, do ještě větší energetické krize, než je nyní. Dnešní „zrychlený zelený přechod“ bych srovnal s „urychlenou sovětskou kolektivizací“ ve 30. letech minulého století, jejíž chyby vedly k rozsáhlému hladomoru v Sovětském svazu. Evropu nyní čeká její vlastní hlad, z velké části energetický.

Co je charakteristické – jak v Sovětském svazu ve 30. letech minulého století, tak v dnešní Evropě vládou komisaři, pro které je důležitější politika než ekonomika. Zde však udělám malou odbočku a poznamenuji, že v té době byla kolektivizace v Sovětském svazu nezbytná, protože lidské zdroje pro urychlenou industrializaci bylo možné vzít pouze z vesnice, mobilizací rolníků k práci na stavbách a zároveň získání zdrojů ve formě zemědělských produktů na financování stavebních projektů.

Také sehrála svou roli zákeřná politika západních zemí, které požadovaly platbu za zařízení objednané a částečně dodané k industrializaci pouze v obilí, odmítaly jako platbu přijmout zlato.

Stalinův výrok z roku 1931 – *„buď ujdeme tu cestu za deset let, nebo budeme rozdrceni“* byl tehdy více než aktuální. Vítězství ve Velké vlastenecké válce to potvrdilo.

Plány Západu přeměnit Čínu na Velký Tchaj-wan s následným rozkouskovaním Číny na samostatné provincie narazily na Komunistickou stranu Číny. Je to ona, kdo je spojovací silou mnohonárodní Číny. Ale mozkové centrum této síly je v Čínské lidové osvobozené armádě. Pouze oslabením a diskreditací čínské armády může Západ porazit Čínu. A bez porážení čínské armády ve vojenském konfliktu je to nemožné. Západ může vyvolat vojenský konflikt na Tchaj-wanu, ale pokud čínská armáda tuto válku vyhraje, pak to bude konec éry západní „zlaté miliardy“, která sklouzne na úroveň nejchudších afrických zemí.

Západ vykrmil draka, který jí z jeho misky a kterého bylo možné zahnat zpět jen s pomocí Ruska. V důsledku idiotské (jak to trefně vyjádřil Michail Chazin) politiky Západu to nepřipadá v úvahu. A i před tím je to nepravděpodobné. Maximálně se mohli spolehnout na relativní neutralitu Ruska.

Čínský průmysl plus ruské zdroje jsou takovou silou, která rozdrtí Západ, který se zatím drží díky tomu, že jejich měny jsou rezervní. Po přechodu nejprve Číny a Ruska a poté Indie a Saúdské Arábie k obchodování s novou měnou, která se nevyhnutelně objeví během příštích dvou desetiletí (někteří pro ni dokonce již vymysleli název - ruan), centrum světové ekonomiky se navždy přesune na východ. Navíc si myslím, že bezohledné západní ekonomické sankce toto období výrazně zkrátí.

Umí Západ určit hranici mezi zničením ruské ekonomiky a zničením Ruska? Měli by se především bát prohry s Ruskem, kdy se Rusko rozhodne zničit ty, kteří se ho snaží zničit.

Koneckonců, až dosud Spojené státy a NATO ničily ty země, které nemohly provést ničivý odvetný úder.

Měli by se zamyslet nad slovy Putina, řečenými před pár lety – „*proč potřebujeme tento svět, když v něm není Rusko*“ a „*my (Rusové) půjdeme do nebe a oni (nepřátelé Ruska) prostě zemřou.*“

Západ věří, že za všechno může Putin, ale měli by se bát toho, kdo přijde po Putinovi, vzhledem k 85procentní podpoře politiky ruského prezidenta všemi vrstvami obyvatelstva Ruska.

U moci v Rusku v příštích několika desetiletích budou lidé, kteří jsou přesvědčeni o tom, že s dnešním Západem je nemožné se domluvit a bude se postupně pracovat na transformaci Západu do stavu vědomí multipolárního světa.

Komentář autora:

S Putinem se ještě dalo domluvit.

AUTOR: Anatolij Chmelnickij

ZDROJE: [1](#) / [2](#)

Přeložila Janinna